



Ikt. sz.: EUB-40/32-2/2016.

EUB-19/2016. sz. ülés
(EUB-75/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2016. október 10-én, hétfőn 10 óra 02 perckor
az Országház főemelet 66. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
<i>Az elnök napirend előtti tájékoztatója</i>	<i>5</i>
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat	5
<i>Határozathozatal</i>	<i>6</i>
Tájékoztató a bankunió és a tőkepiaci unió létrehozásának aktuális kérdéseiről	6
a) Az Európai Bizottság közleménye a tőkepiaci unióról - a reform felgyorsításáról [COM (2016) 601]	6
b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM(2015) 472; 2015/0226 (COD)]	6
c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról	6
<i>Balogh László tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>11</i>
<i>Balogh László válaszai</i>	<i>12</i>
Tájékoztató a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 54. §-a alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatályosulásáról és a hazai jogalkalmazói tapasztalatokról	14
<i>Kecsmár Krisztián tájékoztatója</i>	<i>15</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>18</i>
<i>Kecsmár Krisztián válaszai</i>	<i>19</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>20</i>

Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat (Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)
2. Tájékoztató a bankunió és a tőkepiaci unió létrehozásának aktuális kérdéseiről
 - a) Az Európai Bizottság közleménye a tőkepiaci unióról - a reform felgyorsításáról [COM (2016) 601]
 - b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM(2015) 472; 2015/0226 (COD)]
 - c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2015) 473; 2015/0225 (COD)]

Előterjesztő:

Balogh László, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

3. Tájékoztató a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 54. §-a alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatályosulásáról és a hazai jogalkalmazói tapasztalatokról

Előterjesztők:

Kecsmár Krisztián, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára

Czombos Tamás, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP)

Hollik István (KDNP)

Dr. Józsa István (MSZP)

Dr. Legény Zsolt (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dóczy Zsuzsánna, a bizottság munkatársa

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Balogh László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Kecsmár Krisztián államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Megjelent

Czombos Tamás helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés Hivatalának munkatársait, meghívott vendégeinket és a napirendi pont előadóját, Balogh László helyettes államtitkár urat, bizottságunk tiszteletbeli külsős tagját.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően időben megkapták a mai napra vonatkozó napirendi ponti javaslataimat, amiben három napirendi pont megtárgyalását javasoltam. Az első: Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat. Itt döntést kell hoznunk a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a házszabály 92. § (4) bekezdése alapján, a vitához kapcsolódó bizottságként. A második: tájékoztató a bankunió és a tőkepiaci unió létrehozásának aktuális kérdéseiről. Itt három témában fogunk információt meghallgatni. A napirendi pont előterjesztője Balogh László helyettes államtitkár úr. És végül a harmadik: tájékoztató a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 54. §-a alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatályosulásáról és a hazai jogalkalmazói tapasztalatokról. A napirendi pont előterjesztője Kecsmár Krisztián, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára és Czombos Tamás, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet. Akkor szavazásra teszem fel, hogy ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

Az elnök napirend előtti tájékoztatója

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy röviden beszámoljak a múlt hét elején Csehországban tartott visegrádi négyek európai ügyek bizottságainak találkozójáról, ahol Bana alelnöktársam és jómagam vettünk részt. A tanácskozást a brexit-kérdéskör és a menekültkérdés dominálta. Részletesen ismertettem a magyar álláspontot mindkét kérdésben, és Bana alelnök úr is aktívan részt vett a tanácskozáson.

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat

Tisztelt Bizottság! Akkor hozzákezdünk az első napirendi ponthoz, a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat megtárgyalásához. *(Csöbör Katalin megérkezik a bizottság ülésére.)*

Tisztelt Bizottság! A zárszámadási törvényjavaslat kapcsán a mai teendőnk, hogy bizottságunk döntést hozzon arról, hogy a részletes vitát a T/12284. számú törvényjavaslat mely szerkezeti egységére, azaz rendelkezésére, mellékletére akarja lefolytatni. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a részletes vitára várhatóan jövő héten kerül sor bizottságunkban.

Áttanulmányozva a törvényjavaslatot és annak mellékleteit, szakértőim javaslata alapján javaslom, hogy bizottságunk a törvényjavaslat egészére jelentkezzen

be, azaz az 1-24. § és az 1-5. melléklet vonatkozásában. Kérdezem, hogy van-e valakinek ezzel kapcsolatban esetleg véleménye, gondolata, kérdése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Határozathozatal

Akkor szavazásra teszem fel az 1-24. §-ra és az 1-5. mellékletre, mint szerkezeti egységekre vonatkozó bejelentkezés támogatását. Aki ezt támogatja, kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Megállapítom a jegyzőkönyv számára is, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta. Köszönöm szépen, tehát ennek alapján járunk el.

Tájékoztató a bankunió és a tőkepiaci unió létrehozásának aktuális kérdéseiről

a) Az Európai Bizottság közleménye a tőkepiaci unióról - a reform felgyorsításáról [COM (2016) 601]

b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM(2015) 472; 2015/0226 (COD)]

c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról

És akkor rátérünk a második napirendi pontra. Még egyszer köszöntöm Balogh László államtitkár urat. A napirendi pont aktualitását két tényező is adja.

A gazdasági és pénzügyminiszterek október 11-ei ülésén napirenden szerepel a bankunió megvalósításának helyzete. A tőkepiaci unió kialakításával kapcsolatban Jean-Claude Juncker elnöknek az Unió 2016. évi helyzetéről tartott beszéde is foglalkozott többek között azzal, hogy az Európai Bizottság 2016. szeptember 14-én tette közzé a tőkepiaci unió megvalósításának felgyorsítását célzó következő lépések menetrendjét. Az egyeztetési eljárás alatt lévő, úgynevezett értékpapírosítási csomagot alkotó javaslatok is ehhez a témakörhöz kapcsolódnak.

Az államtitkár úrtól tisztelettel egy rövid helyzetjelentést kérnénk a fent említett kérdéskörökkel kapcsolatban, az uniós döntéshozatal alakulásáról, valamint a kormányzati álláspontról. Megadom a szót. Tessék parancsolni!

Balogh László tájékoztatója

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): *(Hangosítás nélkül!)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Köszönöm szépen, és elnézést kérek az ennyire rekedt hangomért. Remélem, ez átmeneti állapot. Mindenesetre ez nem a fellépőhangom, de remélem, hogy ez a mondandómat nem fogja befolyásolni.

Néhány általános mondatot, ha megengedik, a bankunióról is szólok, ez is szerepel a napirend címében. A bankunióval kapcsolatban nagyon új fejlemények nincsenek. Az egységes felügyeleti rendszer, amely Frankfurtban működik, az Európai Központi Bank keretei között, áldásosan folytatja a tevékenységét.

ELNÖK: A mikrofont kérjük szépen bekapcsolni! *(Megtörténik.)*

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Bocsánatot kérek! Tehát az egységes felügyeleti rendszer Frankfurtban, az Európai Központi Bank keretei között folytatja a tevékenységét, eredményesen, az eurózóna tagjainak részvételével. Azért fontos ezt aláhúzni, mert ez ebben a pillanatban csak az eurózóna tagjait foglalja magába, majd a később tárgyalandó tőkepiaci unió viszont most már 28 mínusz egy tagállam keretét fogja jelenteni.

A bankuniónak lényegében három lényeges eleme van: tehát az európai felügyeleti rendszer, mint említettem, az európai szanálási rendszer - ez 2016. január 1-je óta működik. Lényegében valamennyi eurózónás tagállam ratifikálta és magáévá tette az egyezményt, kivéve Belgium, de Belgium is nagy valószínűséggel elvégzi ezt a ratifikációs folyamatot október folyamán.

Az utolsó, a harmadik pillérje, ami nagy valószínűséggel még egy-két évig elhúzódó vitát fog eredményezni, az európai szintű betétbiztosítási rendszer, amelynek a keretei, javaslatai, szabályozási elemei papíron rendelkezésre állnak, de egyelőre Németország viszonylag jelentős ellenállása miatt az erre vonatkozó tárgyalások, hogy úgy mondjam, rendkívül vontatottan zajlanak.

Erről nem is mondanék többet, inkább azokról a jelenségekről szólnék néhány szót, amelyek az európai bankunió keretei között az eurózóna bankrendszerét jellemzik. Friss hírek szólnak arról, hogy az olasz bankrendszer bajban van. Nyilván ez egy jelentős kihívást fog jelenteni mind az európai felügyeleti mechanizmusnak, mind pedig az európai szanálási mechanizmusnak. S itt engedjék meg azt az egy gondolatot, hogy bizonyos szempontból itt egy teszthelyzetről van szó, mert most kellene alkalmazni azt az európai szabályozást, amikor nem az adófizetők pénzéből mentik meg a bankokat, amelyek bajba kerülnek, hanem a kötvénytulajdonosok és egyáltalán a tulajdonosok tőkéjének a részvételével, hozzájárulásával.

Tekintettel azonban arra, hogy az érintett bankok jelentős részében kisbefektetők a kötvénytulajdonosok, az a sajátos helyzet áll elő, hogy miközben persze jelentős nagytulajdonosok is érintettek, a teljes kötvényállomány 40 százalékát kiskötvényesek, kisbefektetők tulajdonolják, és az a fajta szabályozás, ami igazán még nem is volt kipróbálva európai szinten, az első alkalommal egy olyan politikai problémába látszik ütközni, ami adott esetben pont az eredeti célt - az adófizetőket, a kisembereket akarta védeni - is érintheti. Ez egy nagy dilemma részben Olaszországban, részben az Európai Unió szintjén: a szabályhoz való merev ragaszkodás-e, illetve röggön az első alkalommal a frissen elfogadott szabály fölpuhítása-e? Erről még valószínűleg sokat fogunk hallani.

A harmadik elem, amiről szeretnék beszélni, ami talán a legnagyobb kihívás az eurózónás bankrendszer előtt, hogy az alacsony kamatkörnyezet és az alacsony inflációs környezet nagyon alacsony profitrátát biztosít nagy valószínűséggel még az elkövetkező két-három évben a bankrendszerben, és az a fajta stabilitás vagy megerősödés, amely a válság után egy sor banknak szükséges lenne, ilyen alacsony kamatkörnyezetben viszonylag nehezen látható, hogy hogyan lesz biztosítható. Tehát az európai felügyeleti rendszer az egyik legnagyobb kockázatnak pontosan ezt az alacsony profitot és alacsony kamatkörnyezetet ítéli. Ez inkább csak egy általános helyzetkép akart lenni a bankunióról, és szeretném azt is jelenteni, hogy bár a bankunió és az európai felügyeleti mechanizmus nyitva áll csatlakozásra az eurózónán kívüli tagállamok részére is, ebben a pillanatban még senki nem csatlakozott. Ismereteink szerint Dánia és Románia élénken érdeklődik az európai felügyeleti rendszerhez való csatlakozás iránt.

A tőkepiaci unióra térnék át, elnök úr. A tőkepiaci unió egy más műfaj. A tőkepiaci unió nem intézményeket, hanem egy jogalkotási csomagot jelent elsősorban, és mind a 28 tagállamra vonatkozik. Ráadásul ez a jogalkotási csomag hosszabb kifutású, eredeti elképzelések szerint ez 2019-ig valósulna meg. Vannak rövid távon és középtávon elfogadható, illetve megvalósítható jogszabályalkotások.

Az egésznek természetesen - ahogy ezt a bizottság előtt már több alkalommal volt szerencsém elmondani - az a célja, hogy a szinte kizárólagos vagy domináns bankfinanszírozást távlatilag egy erősebb tőkepiaci alternatív finanszírozással váltsa föl, és ez az alternatív finanszírozás alapvetően tőkepiaci finanszírozást jelentene. Miközben ez a cél, nagyobb súlyt adni, nagyobb választékot, nagyobb versenyt teremteni a finanszírozásra elsősorban a kis- és középvállalkozók számára, lehetőleg olcsóbban, mint amit a bankfinanszírozás tud ma nyújtani, a másik oldalon a nagyon nagy infrastrukturális befektetésekhez, tehát olyan országutak, vasútrenszerek és egyéb nagy infrastrukturális befektetésekhez, energiarendszerekhez, amelyeknek viszont a megtérülése viszonylag lassú, akár 19-20 éves hiteleket is igényelhetnek, tehát a főcsapás másik iránya ezen nagy infrastrukturális, sokszor európai, páneurópai beruházások esetében a finanszírozás feltételeinek a megteremtése. Ehhez egy nagyon hosszú akcióterv kapcsolódik, az akciótervben pedig számos, európai tőkepiacot érintő szabályozás került előtérbe.

Ezek közül, amiről már sokat beszéltünk, az pont az értékpapírosítási törvény. Sajátos ellentmondást látok fölfedezni aközött, hogy nemrégiben jelent meg a Bizottságnak az a közleménye, amely éppen a tőkepiaci folyamatok gyorsításáról szól, és a tőkepiaci unió felgyorsítását helyezi előtérbe, s eközben pont az értékpapírosítási jogszabály az, amely az eredeti elképzelésekhez képest késedelmet szenved. Ezt elvileg és az eredeti elképzelések szerint 2016 második negyedévében el kellett volna fogadni. Mai tudásunk szerint ez leghamarabb 2016 végén, de még inkább valószínűleg 2017 elején kerül csak elfogadásra.

Miért kell gyorsítani a tőkepiaci uniós folyamatot? Nyilván azért, mert nem haladt elég gyorsan és hatékonyan. De van egy másik elem is, és ezt nemzetközi konferenciákon és a brüsszeli folyosókon lehet hallani. A tőkepiaci unió viszonylag gyors végrehajtásának egyik jelentős motorja Nagy-Britannia volt. A brexittel az a fajta közvetlen érdek vagy, ha tetszik, a prioritások megváltoztak. Tehát a 28 tagállam közül az a hajtómotor, ahol egyébként a legfejlettebb a tőkepiacok, bizonyos szempontból kiállt, ha nem is teljesen, de azzal a lendülettel és azzal a politikai dinamizmussal, amivel mögötte állt a tőkepiaci unió megvalósításának, Nagy-Britannia sajnálatos módon kiesett. Ez viszont azt jelenti, hogy ha úgy tetszik, a plusz gázt most a Bizottság oldaláról és a maradék 27 tagállamnak kell megadni, tehát a gyorsítás onnan jön, hogy a lendület megtartásához és a tényleges gyorsításához a Bizottság részéről is és a tagállamok részéről is nagyobb energiákat kell befektetni.

Miközben ezzel az általános megközelítéssel többé-kevésbé mindenki egyetért, mert a tőkepiaci unióban számos olyan elem van, ami történetesen magyar szempontból is érdekes lehet, például a kis- és középvállalkozások finanszírozásának javítása, olcsóbbá tétele, könnyebbé tétele, a kibocsátáskor a megjelenés egyszerűsítése, az adminisztratív terhek csökkentése, ezek mind olyan célok, amelyekkel egyet lehet érteni, és egyébként a magyar gondolkodásban is benne vannak, ugyanakkor a jogszabályok alkotása vagy a jogszabályok fogalmazása, szövegezése során számos olyan probléma is fölmerült, amely újabb és újabb dilemmákat vet föl.

Az értékpapírosítási szabály, ami egy rendelet lesz, is erről szól. Az értékpapírosítás a válsággal gyakorlatilag Nyugat-Európában meghalt. Kiszáradt a piac. Az értékpapírosítás pedig abból a szempontból fontos Európában, hogy likviditást teremt a bankok számára, és ezért a hitelezhető pénz mennyiségét növeli. Ez pedig azt jelenti, hogy éppen a hitelezési tevékenység, a hitelezési aktivitás ma Nyugat-Európában alacsony, tehát a reálgazdaságba nem áramlik annyi pénz beruházásokra, amely a gazdasági növekedést jobban meg tudná alapozni, és jobban tudná támogatni. De az értékpapírosításnak természetesen egy óriási tanulsága is volt a válságnál, nevezetesen az, hogy olyan veszélyes, kockázatos értékpapírokat csomagoltak össze különböző csomagokba egyébként megbízható és jó értékpapírokkal, amelyek mögötti kockázatok még a hozzáértő szakemberek számára sem voltak láthatóak. Így aztán Lehman Brothers által összezsomagolt, AAA-s hitelcsomagokban derült ki, hogy hihetetlenül kockázatos és veszélyes papírok is voltak. A mostani szabályozás szét akarja választani a kockázatos és a kevésbé kockázatos csomagokat. A kevésbé kockázatos csomagoknak egyszerűeknek, áttekinthetőeknek és sztenderdizáltaknak kellene lenniük, tehát a szabályozás ebbe az irányba megy el, és nagyon szigorúan meghatározná azt, hogy milyen típusú papírok csomagolhatóak ebbe az egyébként biztonságosnak tekintett értékpapírosítási csomagba.

Ezek lennének azok, amelyek mondjuk a nem professzionális befektetők számára hozzáférhetővé válnának. Maradhatnának egyébként kockázatos értékpapírcsomagok is és értékpapírosított értékpapírok is, ámde ezeket csak professzionális befektetők használhatnák, kellő átvilágítás után. Ebben az esetben, ha ezt a biztonságot és az értékpapírosítás technológiáját újra lehetne Nyugat-Európában működtetni, az európai piacon rövid idő alatt nagyjából száz milliárd euró - száz milliárd euró - többletlikviditás tudna megjelenni. Ez tehát már a gazdasági növekedés és a reálgazdaság finanszírozása szempontjából sem volna elhanyagolható, és ez nagyjából megegyezne a válság előtti szinttel, nagyjában egészében.

Természetesen ebben a folyamatban és ebben a jogalkotásban arra mindig vigyázni kell, hogy miközben egy egyszerűsített, áttekinthető és sztenderdizált értékpapírosítás zajlik, a befektetővédelem, és különösen a kis befektetők védelme, garantált legyen. Miközben egyszerűsítünk, miközben egyébként a szabályozás a kibocsátást, az értékpapírosítást is több tekintetben egyszerűbbé és bizonyos szempontból könnyebbé is teszi, a másik oldalon az ellenpólus a fogyasztóvédelem maximális szintjének a biztosítása, a fogyasztóvédelem, a befektetővédelem maximális szintjének a biztosítása.

Sajnálatos módon az utóbbi időben ezen egyszerű, áttekinthető és sztenderdizált, tehát biztonságos értékpapírosítási csomag kapcsán a megfelelő szakbizottságban Brüsszelben olyan görög javaslatok láttak napfényt, ez egyébként egy kicsit le is lassította a munkát, amelyek bizonyos feltételek mellett bizonyos kockázatos papírokat is beengednének ebbe a biztonságosnak tekintett körbe. Ezt történetesen Magyarország hevesen ellenzi, és Magyarország ebben nincs egyedül, mert pontosan azt a célt látjuk veszélyeztetve, ami a jogalkotó eredeti célja lenne, hogy tényleg a kisbefektetők számára is és egyébként a nem profi befektetők számára is biztonságos csomagokat úgy tudjon az értékpapírosítás előállítani, hogy a likviditás összes jó tulajdonsága rendelkezésre tudjon állni.

Jelen helyzetben tehát ez a fajta fellazítási kísérlet zajlik. Nem lehet még pontosan látni a folyamat teljes kimenetelét, de azt látni érdemes, hogy ezzel még küzdenünk kell, nekünk is és más tagállamoknak is. Tehát biztosat arra mondani, hogy az értékpapírosítási rendelet mikor kerül elfogadásra, nehéz mondani, már csak azért is egyébként, mert ezt sem a holland, sem a szlovák elnökség, hogy úgy mondjam, olyan

erősen nem gyorsítja fel, mint amit egyébként maga a bizottsági anyag, vagy éppen a Juncker-jelentés szeretne. Tehát a valószínűsége sokkal inkább 2017 első negyedévére, a következő elnökségre vár.

A harmadik jogszabály ezzel kapcsolatban, és ez szorosan kapcsolódik az értékpapírosítási rendelethez, az úgynevezett CRR-rendelet, amely a prudenciális követelményekről szól. Az értékpapírosítási piacon ez a bizonyos értékpapírosított termék akkor tud működni, ha a bankoknak, hitelintézeteknek a portfóliójában ezeknek a kockázati kezelése olyan, hogy azt a biztonságot a mögé helyezendő tőke ugyanúgy tükrözni tudja, tehát egy alacsonyabb tőkét kell mögé helyezni. Tehát a szabályok, az európai rendelet kockázati szempontból is elismerik ezeknek a biztonságos voltát. Tehát a kettő együtt működik: létre kell hozni a terméket, a termékek feltételrendszerét, de ugyanakkor, ha a banki könyvekben ezek a termékek megjelennek, ezek a biztonságos, egyszerű, áttekinthető és sztenderdizált termékek megjelennek, mint értékpapírosított termékek, akkor ezt a banki kockázatkezelésben is ilyenképp kell elismerni. Ez egy meglehetősen technikai rendelet. Ennek a részleteibe nem megyek bele, de pontosan a tükörképe annak, amit az értékpapírosítási rendelet akar elérni. Tehát nevezetesen, hogy ez biztonságos, alacsony kockázatú, és ha a bankok könyvébe ilyenek kerülnek be, akkor ezt ilyen, viszonylag alacsony kockázatú terméként lehet a szabály szerint is elismerni. Ezért kell a rendeletet módosítani.

Néhány gondolatot még, elnök úr, ha lehetne szólni arról, hogy mi várható még a tőkepiaci unió szabályozásában e két konkrét jogszabályon kívül. A Bizottság azt ígérte, hogy az év végéig a szerkezetátalakításra, a fizetéseképtelenségi eljárás keretrendszerére, a második esély biztosítására vonatkozóan egy javaslatot tesz közzé, valamikor október végén. Itt elsődlegesen arról van szó, és ez egy fontos elem lenne, hogy a sok csődeljárás vagy felszámolási eljárás helyett az olyan vállalkozásoknál, amelyek ugyan a fizetéseképtelenség állapotába kerülnek, vagy közvetlenül előtte vannak, legyen egy kvázi menekülési útvonal, hogy egy struktúraátalakítással, egy reorganizációval vagy valamilyen módon, esetleg öncsonkítással, hogy ezt a csúnya szót használjam, mégis életképesse tudják tenni magukat. Kapnak egy második esélyt, és a teljes likviditás vagy a csődeljárás helyett, ahol a visszatérülési arány legtöbbször nagyon rossz számokat mutat nemcsak Magyarországon, hanem Európában is - a veszteség elkerülhetetlen -, de végül is, ha van esély, akkor egy alacsonyabb veszteség mellett tudnak újra működőképesse válni. Kíváncsian várjuk egyébként ezt a javaslatot.

Ha ez egy jó javaslat lenne, ez szerintem sok tekintetben európai és magyar érdekeket is szolgálna, de nem akarok előre véleményt mondani róla. A cél mindenképpen támogató, nagyon sok múlik azon, hogy mi lesz a szabályban. Lesz egy olyan szabályozás is, és erre is várunk, hogy a határon átnyúló tőkepiaci fejlődésének akadályaként jelenik meg néha az eltérő adózási rezsimek kérdése, és itt lehet egy olyan bizottsági javaslat, ami kifejezetten a határon átnyúló tőkepiaci mozgásokat kívánja elősegíteni bizonyos szabályok bevezetésével.

És itt meg is állnék, elnök úr, mert egyébként van egy 22 pontból álló lista, ami még 2019-ig a tőkepiaci unió elképzelései szerint szerepel, de azt gondolom, hogy 2019-ig még lesz alkalmunk ezekről részletesen is beszélni. Kérdések esetén természetesen szívesen állunk én és a kollégáim rendelkezésre. *(Firtl Máttyás elhagyja az üléstermet.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Természetesen 2019-ig még számtalan bizottsági ülésünk fog foglalkozni a témával. És mint rendszerint, most is estig vagy reggelig elhallgattuk volna az államtitkár urat. Köszönjük az értékes tájékoztatót.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés. *(Jelzésre.)* Igen. Bana alelnök úré a szó, tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Először is, szeretném megköszönni az államtitkár úrnak a hozzánk eljuttatott anyagokkal kapcsolatos szóban tett kiegészítését. Két-három kisebb kérdésem lenne, aztán utána kicsit nagyobb kitekintésben is mondanék egy véleményt és ahhoz is kapcsolódna egy kérdésem.

A bankunió vonatkozásában az egységes szanálási testület összetételéről mit tudhatunk, mármint hogy kik fognak ebbe bekerülni, mi lesz a kiválasztás módja?

A tőkepiaci unió vonatkozásában pedig arra lennék kíváncsi, hogy készültek-e valamilyen hatástanulmányok, különös tekintettel a kis- és középvállalkozások finanszírozására vonatkozóan? Hiszen az államtitkár úr egyértelműen pozitívan nyilatkozott abból a szempontból, hogy a kkv-k tekintetében ennek mindenképpen olyan eredményei lehetnek, amik Magyarország szempontjából is hasznosak. De szeretném tudni azt, hogy esetlegesen valamiféle tanulmányok alátámasztják-e ezt az optimizmusát?

És végül nagyobb kitekintésben arra szeretnék rákérdezni, hogy a kormánynak összességében mi az álláspontja arról, hogy miközben akár a brexittel is összefüggésben, de egyébként is az tapasztalható, hogy azért szerencsére egyre nagyobb erők mozdulnak meg a nemzeti parlamentek szerepének növelése érdekében szerte Európában, szerte az Európai Unióban, és egyébként a magyar kormány is ilyen irányba tett nyilatkozatokat, most olyan javaslatokról beszélgetünk, amik pedig éppen az integráció mélyítésének az irányába hatnak. Holott magyarországi közvélemény-kutatási adatok is egyértelműen alátámasztják azt, hogy a magyar társadalom elsőprő többsége elutasítja az integráció további mélyítését; nagyjából kétharmados többségben nyilatkoztak így a magyarok.

Szeretném, ha ezt az ellentmondást államtitkár úr helyre tudná tenni. Tehát mi azért a Jobbik részéről jóval kevésbé vagyunk optimisták akár a tőkepiaci unió vonatkozásában, akár egyébként a bankunió kérdésében, melynek persze még nem vagyunk tagjai, de az előzetes nyilatkozatok alapján a kormány egyértelművé tette, hogy ők ezt az irányt támogatják. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Államtitkár Úr! Említette, hogy baj van az olasz bankrendszerrel. A hétvégén olvastam a Die Welt német lapnak adott interjúját. Joseph Stiglitz Nobel-díjas közgazdász, és az ő nyilatkozata egybecseng az államtitkár úr véleményével. Ő azt mondja, hogy Olaszország és esetleg más, eurózónához tartozó országok is el fogják hagyni az euróövezetet, ezt prognosztizálja. Stiglitz szerint Európából egész egyszerűen hiányzik a döntésképeség, amikor olyan kulcsfontosságú reformok bevezetéséről vagy megvalósításáról van szó, mint a bankunió létrehozása, beleértve az egységes betétbiztosítási rendszer kialakítását. Államtitkár úr szerint mennyire helytálló ez az előrejelzés?

Egy másik rövid kérdés. Sajtóhírek szerint nemcsak Olaszországban, hanem Németországban is baj van többek között a Deutsche Banknál. Bár a legfrissebb európai banki stressztesztek alapján a Deutsche Bank tőkehelyzete alapvetően javult 2014-hez képest, de a bank, ahogy olvastam, még mindig a tíz legkevésbé erős tőkehelyzetű bank között van Európában. A 2014-től működő egységes felügyeleti mechanizmus vonatkozott-e például a Deutsche Bankra? Ezzel kapcsolatban mi várható? Tudniillik a

német bankrendszer egészének az állapota kihat Magyarországra, és ezért nem mindegy, hogy Németországban mi történik.

Mivel több kérdés nincs, visszaadom a szót az államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Balogh László válaszai

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr. Ha szabad, akkor visszafelé mennék a kérdéseken. Az olasz és a német bankok állapota tekintetében a Deutsche Bankkal kezdeném. Igen, a Deutsche Bank is részt vett az európai felügyeleti mechanizmus tesztjén legutóbb, és elfogadható, mondjuk így, hogy elfogatható eredményeket produkált.

A Deutsche Bank alapvető és váratlan problémáját az okozta, hogy 10 milliárd euró fölötti büntetést szabott ki rájuk az amerikai felügyeleti hatóság több évre visszamenő tevékenységért, és ez tulajdonképpen egy váratlan, a teszt által nyilvánvalóan nem kezelt helyzet volt. A piaci szereplők ilyenkor osztanak-szoroznak, honnan szedi össze ezt a jelentős összeget. Ez egy rekordösszegű büntetés, ami még a Deutsche Bank számára is óriási terhet jelent, de azon nyomban a bank tőzsdei értéke is jelentősen elkezdett zuhanni. Ez a kettő együtt valóban hirtelen egy addig viszonylag stabilnak és erősnek számító bankot, mondjuk úgy, hogy megrengetett.

Nincsenek konkrét ismereteim arról - természetesen nem is lehetnek -, hogy a háttérben a német felügyelet, a német szövetségi bank és a német kormány milyen lépéseket tesz, de abban egész biztos vagyok, hogy intenzíven dolgoznak azokon a lehetséges megoldásokon, hogy hogyan stabilizálják teljesen legálisan, tehát az adott jogrendben és az adott jogszabály keretei között, de mégiscsak stabilizálják a bank helyzetét. Hogy ennek mi lesz a végső megoldása, erre most ebben a pillanatban nincs válaszom, de az alapján a rövid idő, 10 év alapján, amit felügyeleti munkakörben töltöttem, személy szerint - és ebben a körben elmondhatom - azt merem mondani, hogy egész biztos vagyok benne, hogy a német hatóságok minden szereplőt beleértve mindent meg fognak tenni azért, hogy ez a helyzet ne legyen tartós a Deutsche Bank esetén. Hogy milyen technikával és hogyan, erre ebben a pillanatban értelemszerűen nincs válasz, de én abban hiszek, és biztos vagyok benne, hogy Európa legerősebb és legdinamikusabb gazdasága, és ilyen értelemben meg fogja találni azokat az eszközöket, hogy a Deutsche Bankot bebiztosítsa. Tehát a Deutsche Bank-problematikát - és teljesen egyetértek, hogy a magyar bankrendszer szempontjából, illetve a magyar gazdaság szempontjából ez egy kulcskérdés - kevésbé látom kritikusként, mint az olasz helyzetet.

Az olasz helyzetet sokkal kritikusan látom, és ezt nemcsak én, hanem láthatóan az olasz kormány is kritikusként látja. Én nem mernék odáig elmenni, mint a Nobel-díjas Joseph Stiglitz a találgatásban és az előrefutásban, de az biztos, hogy az olasz bankrendszer egy nagyon súlyos válságon megy keresztül, és nagyon nehezen találja meg az Európai Bizottság az egyik oldalon és az olasz kormány a másik oldalon azokat a technikákat, amelyekkel ezt a helyzetet biztonságosan és megnyugtató módon kezelni tudja.

Tehát azt gondolom az olasz bankrendszerrel kapcsolatban - és ez a személyes véleményem, tehát nem akarnék senkit befolyásolni -, hogy az olasz bankrendszer gondjaival még egy ideig együtt fogunk élni. Azt nem gondolom - de ez már tényleg a politikai spekuláció kategóriába tartozik -, hogy ez egészen el tudna vezetni odáig vagy hogy ez vezetne el odáig, hogy esetleg Olaszország az euróövezetből való kilépést

megfontolja. Szigorúan szakmai alapokon, persze nem vitatom a Nobel-díjas Stiglitz professzor állításait; de azt gondolom, hogy a dolog fele szakmai, a másik fele pedig politikai, és arra a területre én nem merészkednék. De kétségkívül ez fölveti az egész euróövezet működésének és szabályrendszerének a helytállóságát vagy, hogy úgy mondjam, karcolhatatlanságát vagy éppen a nem karcolhatatlanságát.

A kkv-k kérdése, tőkepiaci unió és milyen hatástanulmányok készültek. Félreértés ne legyen, én azt hiszem, korábbi bizottsági üléseken sokszor elmondtam, hogy persze a részleteken és a szabályok végleges formáján nagyon sok fog múlni, hogy mennyiben tud tényleg a kkv-k számára segíteni vagy nem segíteni. De azzal a céllal, hogy találjunk olyan alternatív finanszírozást, ami adott esetben a tőkepiac erősítése Európában és így Magyarországon is, ahol több tér és lehetőség nyílik a kkv-knak olcsó finanszírozás megtalálására, mint céllal Magyarország egyetért. De mint mindenütt, az ördög a részletekben rejlik. Tehát azt, hogy mi lesz az a végső szabályrendszer ebben a 27 vagy 28 akciós pontban, amely mind tulajdonképpen minimum egy, de néha több jogszabály-módosítást is jelent, azt ma még nehéz megmondani. Mi azon vagyunk, hogy a jogszabályalkotás folyamata mindig ehhez a célhoz a lehető legközelebb álljon, és természetesen - nem mondtam ezúttal el, de ezt mindig el szoktuk mondani - az nagyon fontos, hogy ha a tőkepiaci unió megvalósul, annak úgy kell megvalósulnia, hogy ne szenvedjenek hátrányt, sőt, az előnyeit élvezzék azok az országok is, ahol a tőkepiac fejletlen. Tehát annak mi nagyon is ellene lennénk, de erre mindenfajta garanciák és legalábbis ígéretetek vannak, és ennek a betartására mi törekszünk a jogalkotásnál, hogy a mély tőkepiacokkal rendelkező és fejlett tőkepiaccal rendelkező országok és a később érkező, fejletlenebb tőkepiaccal rendelkező országok egyformán haszonélvezői legyenek a tőkepiaci uniónak.

Tehát nagyon nehéz nem létező jogszabályokról hatástanulmányt készíteni. A célok szintjén ezzel mi egyetértünk, és arra törekszünk, hogy ezek a tényleges kivitelezésben így is valósuljanak meg. De természetesen nem vagyunk sikerre ítélve. De azt el tudom mondani a képviselő uraknak, hogy abban a pillanatban, ha mi azt tapasztaljuk, hogy ezek az alapelemek és alapcélok nem valósulnak meg, a magyar kormány nyilvánvalóan ennek hangot fog adni és igyekszik - másokkal együtt egyébként - érvényre juttatni szándékait.

Hogy a tőkepiaci unió mennyiben fokozza, vagy nem fokozza az integrációt. Abban az értelemben persze minden olyan lépés, ami a határon átnyúló együttműködést fokozza, az persze integrációt fokozó elem. Én úgy érzékelem, hogy az integráció fokozása vagy az integráció elmélyítése az én fogalmi rendszeremben nem teljesen ugyanaz. Én úgy érzem, hogy az integráció elmélyítése, minden, ami az Európai és Monetáris Uniót jelenti, ott Magyarország valóban azt szeretné, főleg a brexitet követően, de már korábban is, hogy most az együttműködés szorosabbra fonása történjen, nyilván a szubszidiaritás elvének maximális tiszteletben tartása mellett, és a mélyítés nem magyar prioritás. De azért ez nem jelenti azt, hogy bizonyos olyan szabályoknak a finomítása, amelyek az együttműködést kölcsönös érdekek alapján erősítik, ott elébe menjünk ennek.

Tehát amikor az integráció erősítéséről van szó, én ezt nem tekintem a mélyítés szinonimájaként, mert az integráció erősítése a tőkepiaci unió logikájában nem jelent a szuverenitásról való lemondást. A mélyítésnél pedig a szuverenitásról való részleges lemondás elemei jelennek meg, és az én fogalmi rendszeremben ez a határvonal. Tehát lehet úgy kölcsönös alapokon együttműködni, hogy a szuverenitás nem érintett, de a

mélyítésnél ilyen vagy olyan módon előbb-utóbb a szuverenitás bizonyos pontjai érintettek, hatáskörátadás és a többi.

A tőkepiaci uniónál ebben a pillanatban egyetlen kérdésben sincs hatáskörátadás. Tehát ezt szeretném mondani, és ilyen értelemben szerintem a nemzeti parlamentek kapcsán a nemzeti szubszidiaritás elve nem sérül. És azt is szeretném mondani, hogy mi, akik a pénzügyi szabályozáson dolgozunk, mi is, meg a kollégák, akik nem ezen a területen dolgoznak, minden egyes alkalommal elmondjuk, ahol kell, az európai szemeszter keretében is, hogy a nemzeti parlamentek szerepét növelni kell. Mi ezen az oldalon vagyunk, és mi a magunk részéről amilyen fórumon vagyunk és ez felmerül, mi mindig a nemzeti parlamentek szerepének az erősítése mellett állunk ki.

Egységes szanálási testület, ha jól értettem, ez volt a kérdés. Annyit tudok erről mondani, hogy ennek a vezetője Elke König asszony. Elke König asszony előtte a német felügyelet vezetője volt. A board, a teljes board pedig az elnökből, egy alelnökből és négy állandó tagból áll. Ebben a pillanatban a személyek kapcsán konkrétan most nem tudnék neveket mondani, de én úgy tudom, és pontosítást kérek (*A kollégái felé fordul.*), hogy ezeknek a személyeknek a kiválasztása, a kinevezése folyamatban van. Az apparátus, a technikai apparátus pedig, tehát nem a választott testület, megkezdte a működését, és dolgoznak azon, hogy a „staffot” - idézőjelben -, tehát a személyzetet feltöltsék.

Szívesen visszatérek ennek a részleteire, hogy ha a bizottság számára ez érdekes, de akkor, ha szabad kérni, akkor ezt írásban tenném. Miután Magyarország ennek nem közvetlenül részese, itt az érdeklődésünk nem feltétlenül olyan erős, mint más témákban. Köszönöm szépen. (*Dr. Legény Zsolt és dr. Józsa István megérkeznek a bizottság ülésére.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár úr beszámolóját. Várjuk a következő fejleményeket, amikor is majd szintén az államtitkár urat hívjuk meg.

Következik a harmadik napirendi pont. A napirendi pont váltására egy rövid technikai szünetet rendelék el, kettő percet. Kérem, ne menjenek messzire! (*Rövid szünet.*)

Tájékoztató a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 54. §-a alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatályosulásáról és a hazai jogalkalmazói tapasztalatokról

Folytatjuk bizottsági ülésünket a harmadik napirendi pont megtárgyalásával: tájékoztató a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 54. §-a alapján a vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatályosulásáról és a hazai jogalkalmazói tapasztalatokról. Köszöntöm a napirendi pont előadóit, Kecsmár Krisztián urat, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárát és Czombos Tamás urat, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkárát.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy külön tisztelettel köszöntsem az államtitkár urat, aki e minőségében először jár bizottsági ülésünkön. Emlékeim szerint tavaly decemberben, amikor Trócsányi miniszter urat hallgattuk meg, már részt vett a bizottsági ülésünkön. Szintén köszöntöm még egyszer Czombos Tamás helyettes államtitkár urat is.

Ahogy elhangzott, a napirend tárgya a szolgáltatási irányelv, az úgynevezett Bolkestein-irányelv alkalmazása és végrehajtása... (*Dr. Józsa István: Frankenstein! - Derültség.*) Nem Frankenstein, képviselőtársam! Bolkestein. Ez bizottságunk régi tagjai számára nem ismeretlen, és nem tévesztjük össze. Tudniillik bizottságunk, ha jól

emlékszem, valamikor 2013 februárjában tárgyalta ezt a kérdéskört, akkor alaposan körbejártuk.

Képviselőtársaim a tárca által korábban megküldött igen részletes tájékoztatót megkapták, amit itt tartok a kezemben, és amit szeretnék megköszönni az államtitkár úrnak. Átadom a szót az államtitkár úrnak, tessék parancsolni!

Kecsmár Krisztián tájékoztatója

KECSMÁR KRISZTIÁN államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Urak! Tisztelt Bizottsági Tagok! Nagyon szépen köszönöm a meghívást. Természetesen nagy örömmel veszek részt a bizottság mai ülésén.

Ahogy az elnök úr is jelezte, már jártam itt a bizottság előtt, egyszer Trócsányi miniszter urat kísértem el, a másik alkalommal pedig Berke Barna államtitkár urat. Mindig egy szívélyes, kiegyensúlyozott és professzionális légkör jellemezte a bizottság munkáját, természetesen ezért is vállaltam nagy örömmel a mai tájékoztatót.

Amikor az uniós jogról beszélünk, akkor mindig szem előtt kell tartani, hogy az Európai Unió alapvetően gazdasági érdekszövetségként jött létre. Az ötvenes-hatvanas években alapvetően a négy alapvető szabadság köré csoportosult az aktivitása. A fejlődését tekintve ez nyilván bővült, ma márt egy értékalapú Unióról is beszélhetünk, de alapvetően a négy alapvető szabadság egyik alappillére a letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadsága. Tehát amikor a 2006/123/EK-irányelvről, az úgynevezett szolgáltatási irányelvről vagy az úgynevezett Bolkestein-irányelvről beszélünk, akkor látni kell, hogy ez végül is egy folyamat része volt. Nem a semmiből érkezett, hanem az egyik része az addigi bírósági ítélkezési gyakorlat kodifikációjáról szól, a másik része pedig végül is a még fennálló akadályok, adminisztrációs terhek további csökkentésére fókuszál.

Amint az elnök úr is jelezte, lényegében egy tíz évvel ezelőtt elfogadott irányelvről beszélünk. Amikor az irányelvekre gondolunk, akkor mindig látni kell, hogy egy irányelvet először át kell ültetni a nemzeti jogba, utána azt alkalmazni kell. Azt követően pedig mindig felmerül a felülvizsgálat kérdése, vagy uniós szinten, vagy pedig nemzeti szinten, hogy akkor hova tovább; jó-e ez az irány vagy nem; elérte-e az irányelv illetve a nemzeti jogalkotó az általa kitűzött célt. Tehát mindig ez a logikai vonulat, és ez ugyanúgy igaz a szolgáltatási irányelvre is.

Amint elnök úr is jelezte, a mai tájékoztató célja a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény által előírt jelentés. Ez a jelentés másodjára készült el. Először 2013 januárjában járt itt a bizottság előtt, ha jól emlékszem, akkor még a Külgazdasági és Külügyminisztérium látta el a belső piacért való horizontális felelősséget. Ez 2014 decemberében került át az Igazságügyi Minisztériumhoz, és tekintettel erre a késői dátumra - 2014 december -, célszerűnek tűnt, hogy a következő jelentés már felölelje nemcsak a 2012-2013-as, hanem a 2014-es időszakot is. Ezért ez a jelentés erre az időszakra vonatkozik.

Még mielőtt belemennék a jelentés által megfogalmazott legfontosabb megállapításokba, engedjék meg, hogy röviden kitérjek a szolgáltatási ágazat jelentőségére és a szolgáltatási irányelvre. A római szerződéssel életre hívott közös piac, amit ma már belső piacnak nevezünk, az elmúlt csaknem hat évtizedben jelentős fejlődésen ment keresztül. Ez a fejlődés érzékelhető volt egyrészt a szabályozási tárgyak bővülésében, illetve a tagállamok közötti kereskedelmet akadályozó rendelkezések fokozatos lebontásában. Másrészt azt is látni kell, hogy maga az Unió földrajzi korlátai is bővültek, hat tagállamból ma már 28 tagállamot számláló Unióról beszélünk, egy 515 milliós piacról, ami a föld legnagyobb piacát képezi. Természetesen érzékenyen érinti a brexit ennek a piacnak a kiterjedtségét.

Az egységes piac egyaránt jelent védelmet és kitétséget Magyarország számára. Kitétség alatt a közös szabályoknak való kötelező megfelelést értjük, míg a globalizált világban a legnagyobb egységes piachoz való tartozás és az ebből adódóan jelentősen megerősödött alkupozíció viszont védelmet jelent Magyarország számára, kiváltképp, ha a világgazdaság legnagyobb szereplőivel szemben kell érvényesíteni az érdekeinket. Ezt mindig érdemes kihangsúlyozni.

Ami a szolgáltatási ágazatot illeti, a szolgáltatási ágazat kiemelt jelentőségű az Európai Unió gazdaságában. Az EU növekedésének jelentős hajtóereje, mind a GDP, mind pedig a foglalkoztatás tekintetében nagyjából 65 százalékról tudunk beszélni. Nyilván Magyarországon a történelmi adottságokra való tekintettel ez a... *(Dr. Józsa István: 65 százalék?)* Igen. *(Dr. Józsa István: Teljes EU-GDP-ben?)* Igen. *(Dr. Józsa István: Ez szép.)* A szolgáltatási ágazat kiemelkedő jelentőségű. Magyarországon valamennyivel kevesebb.

E jelentőségéből adódóan láthatóan elengedhetetlen, hogy a szolgáltatások belső piaca egységes játékszabályok mentén működjön. Kiemelt tehát, hogy mindenkire egyformán vonatkozó a szabályozás, és hozzátenném, hogy azok egységes betartatása az európai uniós intézmények által is ugyanolyan kiemelt fontossággal bír.

A szolgáltatások fejlődése és hatékonyságuk növelése kulcsszerepet játszik mind a magyar, mind az uniós gazdaság élénkítésében. Az elmúlt évtizedben a szolgáltatási ágazat nagymértékben hozzájárult a magyar gazdasági növekedés serkentéséhez és az új munkahelyek megteremtéséhez. S nyilván ne felejtjük el, hogy az elmúlt évtized gazdasági szempontból elég viharos volt.

A szolgáltatási irányelv végrehajtása jelentős előrelépés a szolgáltatások szabad áramlását akadályozó tényezők megszüntetése és a szolgáltatások integrált belső piaca felé. Az elmúlt években több ezernyi indokolatlan, aránytalan és diszkriminatív előírás hatályon kívül helyezésére került sor.

A szolgáltatási irányelv végrehajtásának elősegítésére létrehozott struktúrák, amelyekről részletesen olvashatnak a Trócsányi László miniszter úr által idén májusban előterjesztett tájékoztató anyagban, ma már minden tagállamban működnek és hozzájárulnak a még meglévő adminisztratív terhek enyhítéséhez, és ez nagyon fontos.

E folyamatot segíti elő az Európai Gazdasági Térség országainak hatóságai közötti, információcserét megkönnyítő és meggyorsító, belső piaci információs rendszer, az úgynevezett IMI-rendszer - erre majd még kitérek -, amelynek magyar koordinátori feladatait a visszajelzések alapján, ahogy az a tájékoztatóban is bemutatásra került, az Igazságügyi Minisztérium kiválóan látja el.

Rátérnék a jelentésben megfogalmazott legfontosabb megállapításokra. Legelőször is: hogyan készült a jelentés? A jelentés alapja egy 30 kérdésből álló kérdőív volt, ami 260 hatóságnak lett megküldve, és az azokra adott válaszok alapján került kialakításra a jelentés. A jelentés legfontosabb megállapításai közül kezdeném az egyablakos ügyintézői ponttal. A külföldi felhasználók egyablakos ügyintézési ponthoz való hozzáférése megfelelő, és a rendszer világosan megkülönbözteti a letelepedés, illetve a határon átnyúló szolgáltatás követelményeit. A magyar egyablakos ügyintézési pont fejlesztése természetesen folyamatos, összhangban az e-kormányzati stratégiai fejlesztésekkel.

Már az előbb jeleztem az IMI kiemelt jelentőségét. Ha megengedik, akkor a jelentésben megfogalmazott meghatározásból idéznék, hogy mi az az IMI, mi az a belső piaci információs rendszer. Az IMI a Bizottság által kifejlesztett, internetalapú

kommunikációs felület, amelynek használatával az Európai Gazdasági Térség országainak hatóságai hatékonyabban kommunikálhatnak egymással és gyakorolhatnak hatósági felügyeletet. Ezt úgy kell elképzelni, hogy lényegében a hatóságok egymásnak feltehetnek kérdésekre és azokra végül is válaszolnak a másik tagállam hatóságai. Tehát az igazgatási együttműködést támogató IMI-rendszer tekintetében Magyarország kiválóan, az uniós átlagnál sokkal jobban teljesít. A megkeresésekre az esetek 88 százalékában egy héten belül válaszolnak a hatóságok. Volt olyan is, hogy többszöri megkeresésre egy napon belül válaszoltak egymásnak a hatóságok.

A jogalkalmazók visszajelzései alapján az IMI bevezetése jelentősen megkönnyítette a munkavégzést, a hatósági felügyelet hatékony gyakorlását, lerövidítette az ügyintézéshez igénybe vett időt, valamint csökkentette az adminisztrációs terheket, tehát bürokráciacsökkentő és gazdaságélénkítő hatása van. *(Hollik István és Csöbör Katalin távozik az ülésről.)*

A szolgáltatási notifikációs eljárás az azt szabályozó magyar jogszabályi háttér alapján megfelelően működik, emellett folyamatosan nőtt a szolgáltatási törvény hatálya alá eső tevékenységeket felügyelő hatóságok ügyforgalma mind a szolgáltatási tevékenységek megkezdése, mind pedig annak folytatása tekintetében. A jogalkalmazók elsöprő hányada szerint a szolgáltatási törvény megkönnyítette a Magyarországon letelepedett szolgáltatók magyarországi szolgáltatásnyújtási tevékenységét - a megkérdezettek 82 százaléka szerint -, illetve a más EGT-államban letelepedett szolgáltatók magyarországi szolgáltatásnyújtási tevékenységét, a megkérdezett 87 százaléka szerint.

A szolgáltatási törvény alkalmazása és az ahhoz kapcsolódó bürokráciacsökkentés hozzájárult a szolgáltatási tevékenységet nyújtók adminisztratív terheinek csökkentéséhez Magyarországon, ezt a megkérdezettek 68 százaléka gondolta így. A jogalkalmazók mintegy kétharmada szerint a szolgáltatási törvény módosítására nincs szükség. Összességében tehát elmondható, hogy a jogalkalmazás tapasztalatai valamennyi területen pozitívak, a törvény módosítására nincs szükség.

Ez alapján a következő két konklúziót vonhatjuk le. A szolgáltatási irányelv alkalmazása során nyert tapasztalatok azt támasztják alá, hogy Magyarország sikeresen átültette az irányelvet, és az irányelv végrehajtásának elősegítésére létrehozott struktúrák hatékonyan működnek, hozzájárulva az ágazat adminisztratív terheinek jelentős mértékű csökkentéséhez, illetve az irányelv átültetésének a referencia-időszak végéig eltelt ötéves tapasztalata arra enged következtetni, hogy folyamatos ütemben tapasztalható a szolgáltatások szabad áramlásának élénkülése, az adminisztratív és a szabályozó intézkedések egyszerűsítése révén a szolgáltatások piacán kedvezőbb helyzetbe kerülhetnek különösen a kis- és középvállalkozások, és egyszerűbbé válik piacra jutásuk, ami nyilván egy egyértelmű kormányzati szándék is. Köszönöm. *(Firtl Máttyás visszatér az ülésterembe.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár úr beszámolóját. Kérdezem a helyettes államtitkár urat... *(Czombos Tamás nemet int.)* Nem kíván felszólalni.

Bizottságunk gyakorlatának megfelelően most megadom képviselőtársaimnak a szót a kommentárra vagy a kérdésekre. Ezeket összegyűjtjük, és utána visszaadjuk az államtitkár úrnak a szót. Kérdezem képviselőtársaimat. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincsen kérdés, én... *(Dr. Józsa István: Csak Bana alelnök úrra*

vártam...) Bocsánat! (*Bana Tibor: Most nem...*) Nem kíván szólni. Akkor megadom a szót Józsa képviselő úrnak.

Kérdések, vélemények

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagy izgalom előzte ezt meg. Nem véletlen, hogy besusogtam itt, hogy ezt Frankenstein-jelentésnek is mondták kezdetben, a szerző nevét egy kicsit átírva. De ez nemcsak a névnek szólt, hanem a témának is, mert nagy izgalom és nagy aggodalom előzte meg a szolgáltatási irányelv bevezetését, és azt kell, mondjam, hogy az európai pártcsaládokon belül egyöntetűen. Tehát voltak, akik a baloldalon is, mondjuk úgy, ellenezték, vagy nagyon aggódtak, hogy mi lesz a védendő munkahelyekkel, ugyanakkor a jobboldali pártok között is komoly aggodalom volt, ők pedig a nemzeti piac védelmét kívánták kifejezni ezzel az aggodalommal.

Úgyhogy ilyen előzmények után, én azt hiszem, hogy kellő óvatossággal lett kialakítva ez a bizonyos törvény, ami úgymond lehetővé teszi a szolgáltatások szabad áramlását, azaz megfelelő módon le van szabályozva az, hogy hogyan áramolhat szabadon a szolgáltatás.

Igazán megnyugtató, hogy itt ilyen széles körű felmérés történt, amit az államtitkár úr elmondott; 30 kérdés, azt gondolom, elég széles keresztmetszetét tudja adni a problémának, hogy 30 alapos kérdést az Unió országaiban 260 hatóság felől megválaszolva, ez országonként átlagosan közel 10 hatóságot jelent. Ezeket megválaszolva én úgy gondolom, hogy egy eléggé alapos áttekintés adható. Persze azt a szakembereknek kell végül is véleményezni, hogy ezek a kérdések valóban a dolog lényegét is érintik-e, vagy mennyire takarják le.

Tehát ahova ki szeretnék lyukadni, az az, hogy a végső megállapítás, amit tettek, hogy rövid távon nem szükséges a törvényi szabályozás módosítása, ami azt jelenti, hogy ez a szabályozás végül is nem igazolta azokat az előzetes aggodalmakat, amelyek az elfogadását megelőzően megfogalmazódtak, és azt mutatják, hogy e mentén működni tud, az Unió alapelveinek megfelelően, a szolgáltatások szabad áramlása.

Hogy ez végül is a magyar gazdaságra hogyan hat, az irányba, én azt hiszem, kezdeményezhetnénk egy bizottsági állásfoglalást, hogy szeretnénk kérni egy ilyen szakmai vizsgálatot, hogy milyen hatással volt a magyar gazdaságra, a magyarországi szolgáltatásban dolgozó cégekre az az általában megállapítható dolog, amit az államtitkár úr mondott, hogy ez a jellegét tekintve a kv-knak jó. De ha ehhez esetleg közelebb lehetne menni, hogy konkrétan mennyire jó, vagy hány céget érintett, mennyien vesznek részt, esetleg a szolgáltatási skála milyen területén dolgozó cégeknek nyújtott ez lehetőséget, milyen területen éltek vele jobban, milyen területen kevésbé. Mert nagyon helyesen a magyar gazdaságpolitikának van egy exportorientált megközelítése, és igen célszerű, ha az a szolgáltatásokra is kiterjed, különösen ennek a foglalkoztatási vonzatait tekintve. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy említette, Magyarország sikeresen átültette az irányelvet, és ez rendkívül fontos a magyar gazdaság számára.

Ahogy Józsa képviselőtársam is említette, közel tíz év telt el a szolgáltatási irányelv elfogadása óta. Kérdezem, látható-e már, hogy az irányelv a hazai szolgáltatók közül melyek számára könnyítette meg a fejlődést és a kapacitásbővítést.

A második kérdésem egy rövid kérdés: mennyiben cél, hogy a szolgáltatási irányelv hatálya alá nem tartozó szektorok, illetve szolgáltatások száma csökkenjen? Vannak-e kezdeményezések a negatív lista rövidítésére? Hiszen itt olvashattuk a jelentésben, ez elindult. Ez is fontos a magyar gazdaság számára.

És végül: a tájékoztató az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok uniós gazdasághoz nyújtott hozzájárulását, az államtitkár úr említette, a GDP 65 százalékára teszi. Én emlékszem egy 2009-es adatra, akkor még 45 százalék volt, legalábbis amikor tárgyaltunk 2013-ban, egy jelentésre hivatkozva. Ez mennyiben változott meg az utóbbi években a dinamizmusát tekintve?

2007-2008-ban a világválság és az európai gazdasági válság mennyiben hátráltatta ennek a GDP-arányban való részvételét? Azóta, hogy a válság már részben elmúlt vagy múltóban van, jelentett-e dinamikus fejlődést? Ezek szerint a számok szerint, ahogy az államtitkár úr is mondta, mégiscsak erről van szó.

Visszaadom a szót az államtitkár úrnak a válaszára. Alelnök úr? (*Bana Tibor: Nem, köszönöm szépen.*) Tessék parancsolni!

Kecsmár Krisztián válaszai

KECSMÁR KRISZTIÁN államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nagyon szépen köszönöm. Lényegében a két kérdés azért összekapcsolható. Az biztos, hogy annak idején, amikor a Bolkestein-irányelvet elfogadták, ez nagy szenvedélyeket váltott ki.

Ez is alátámasztja azt, hogy ebben a kérdésben nem hiszem, hogy vagy a baloldal vagy a jobboldal igazából teljesen elköteleződött az egyik vagy a másik irányba, ugyanis ezek a kérdések bizony egybefüggenek. Amint jeleztem, azt is látni kell, hogy az irányelv nagy része nem volt újdonság, tehát az már létezett az uniós tagállamok gyakorlatában. A bírósági ítélkezési gyakorlat köti a tagállamokat ebben a tekintetben. Persze, nem jelenthető ki, hogy semmi olyat nem tartalmazott a Bolkestein-irányelv.

Egy pontosítással élnék, hogy a 260 hatóság magyar hatóságok voltak, tehát 260 magyar hatóság. Tehát nagyon sok hatóságot érint ez a szolgáltatási irányelv, szolgáltatási törvény, ha így fogalmazhatunk. Tehát ezek a számok a magyar hatóságok visszajelzése alapján készültek, ami azt is jelzi, hogy sok hatóság van, és nagyon sok hatóság végül is elégedett a rendszer működéssel.

Hogy konkrétan mennyire jó bizonyos gazdasági szereplők számára - ezt természetesen jó lenne felmérni. Emlékszem, annak idején, amikor vállalati összefonódásokkal foglalkoztam, akkor mindig felmerült bennem az, hogy ha engedélyezünk egy tranzakciót a piacon, akkor fel kellene mérni, hogy legalábbis lássuk, hogy azt követően annak pontosan milyen következményei vannak a piacon. Így leültem közgazdászokkal beszélni erről, hogy ez milyen jó ötlet, és kimondták, hogy természetesen ez nagyon jó ötlet, de annyi minden befolyásolhatja például a fogyasztói árakat, hogy nem biztos, hogy vissza lehet vezetni egyetlen egy tranzakcióra.

Az a félelmem, hogy nagyjából itt is egy hasonló szituációban vagyunk, mert nyilván egy irányelv és annak az átültetése alapján ez nem kimondható, egy csomó minden más szempontot is figyelembe kell venni. Gondolkodunk a kérdésen, hogy mennyire járható ez az út, egy ilyen gazdasági elemzés.

Ami elnök úr kérdéseit illeti: konkrét bizottsági javaslatról még semmiféleképpen nem tudunk, ami a negatív listát, hogy is mondjam, meghatározná. Látszik, hogy a negatív listán vannak olyan ágazatok, amelyekre külön szektorális, hogy is mondjam, szabályok alkalmazandóak, mint például az elektronikus hírközlés, és azért nem volt feltétlenül szükséges, hogy egy részletszabályozásnál egy általánosabb jellegű szabályozás is vonatkozzon erre a szektorra, ugyanis már sokkal részletesebb szabályozás alá esik, de ezt nyilván nem tudom elmondani az összes többről. De mondom, ilyen bizottsági javaslatról nem tudunk. Szakértői szinten meg majd nyilván jelezni fogjuk, ha történik valami.

A másik dolog, amit még érdemes, hogy is mondjam, jelezni, hogy a 2006-os irányelv tíz évvel ezelőtt lett elfogadva, de az átültetésre 2009. december 28-ig volt

idejük a tagállamoknak. Magyarország valamennyivel előbb átültette ezt az irányelvet. Tehát lényegében a tapasztalatok tekintetében, ha 2014-ig nézzük, akkor ötéves tapasztalatot tudunk felmutatni ezzel kapcsolatban.

Ami pedig a 2007-2008-as gazdasági krízis illeti – ismételten: nem vagyok gazdasági szakember -, nyilván az elég jelentősen visszavetette az Unió bizonyos gazdaságait - nyilván itt lehet gondolni inkább a déli államokra -, ez természetesen még mindig egy komoly probléma. Ha jól tudom, nagyjából 20 millió munkanélküli van az egész Európai Unióban, tehát még mindig elég magasak a számok. Remélem, hogy már tényleg csak múlt időben beszélhetünk erről a 2007-2008-as gazdasági válságról vagy világválságról.

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úrnak a beszámolóját, és még egyszer szeretnénk megköszönni Trócsányi miniszter úrnak és munkatársainak a jelentés elkészítését. Ez egy rendkívül részletes jelentés volt, és valóban - ahogy Józsa képviselőtársam felvetette - érdemes lenne utánanézni, hogy konkrétan mely szektorok azok, amelyek a haszonélvezői voltak, hiszen ez a lényege az egész irányelvnek.

Ahogy a jelentésben is megjelenik, említették, hogy a referencia-időszak végéig eltelt ötéves tapasztalat arra enged következtetni, hogy folyamatos ütemben tapasztalható a szolgáltatások szabad áramlásának élénkülése, az adminisztratív és szabályozó intézkedések egyszerűsítése különösen a határon átnyúló szolgáltatások előtt álló akadályok felszámolása révén, a szolgáltatások piacán kedvezőbb helyzetbe kerültek a kis- és középvállalkozások, egyszerűbbé vált a piacra jutásuk. Ez a megállapítás számunkra rendkívül fontos, de ennek a részletezése, azt hiszem, nemcsak a bizottságunk, hanem az egész magyar kkv-szektor számára is rendkívül hasznos lenne. Köszönjük szépen.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy jövő héten előreláthatólag október 18-án, tehát kedden lesz bizottsági ülés. A napirendi pontok még egyeztetés alatt állnak.

Az ülés berekesztése

Köszönöm a bizottság tagjainak és a napirendi pontok előadónak a részvételt. A bizottsági ülésünket befejeztük. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 15 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Nánásiné Czapári Judit